

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 18303/2556

พนักงานอัยการจังหวัดพะเยาโจทก์ นายบรรยา แซ่ย่าง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ฎีกาว่า จำเลยที่ 1 ไม่ได้กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนนั้น จำเลยที่ 1 ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 โดยขอให้ลงโทษสถานเบาและศาลอุทธรณ์ภาค 5 ได้วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 ร่วมกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยอาศัยอำนาจตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง มีได้วินิจฉัยเพราะจำเลยที่ 1 อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นจึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิฎีกาในประเด็นดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66, 67, 100/1, 102 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 371 ribs ของกลาง และให้นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 360/2547 ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การรับสารภาพข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย แต่ปฏิเสธข้อหาร่วมกันนำเมทแอมเฟตามีนเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย และจำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ให้นับโทษต่อ จำเลยที่ 3 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 371 การกระทำของจำเลยทั้งสาม (ที่ถูก เฉพาะจำเลยที่ 3) เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเป็นความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ซึ่งแต่ละบทมีโทษ

เท่ากัน ลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ให้ประหารชีวิตจำเลยทั้งสาม และลงโทษจำเลยที่ 3 ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน แม้จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นพิจารณา เมื่อสืบพยานโจทก์ไปบ้างแล้ว และจำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ มาตั้งแต่ชั้นจับกุม ชั้นสอบสวน จนถึงชั้นพิจารณาก็เป็นเพราะจำนนต่อพยานหลักฐานที่เจ้าพนักงานตำรวจผู้ล่อซื้อจับกุมจำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้ขณะส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้และมาเบิกความยืนยันความผิดของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ด้วยตนเอง ทั้งเมทแอมเฟตามีนของกลางมีจำนวนมากถึง 120,000 เม็ด น้ำหนัก 10,752.770 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 2,867.407 กรัม ซึ่งตามสภาพและลักษณะแห่ง ความผิดย่อมเป็นภัยร้ายแรงต่อประชาชนโดยทั่วไป อาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม และเกิดอาชญากรรมเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้เสพ รัฐต้องเสี่ยงงบประมาณแผ่นดินใน การปราบปรามยาเสพติดให้โทษเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการป้องกันผลร้ายที่จะ เกิดขึ้นแก่สังคมต่อไป เห็นสมควรลงโทษสถานหนัก คดีจึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 สำหรับจำเลยที่ 3 เมื่อลงโทษประหารชีวิตแล้วจึงไม่อาจนำโทษ จำคุกฐานมีและพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนมาเรียงกระทงลงโทษได้อีก คงให้ลง โทษประหารชีวิตแต่เพียงสถานเดียว รัชของกลาง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟัง เป็นยุติว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจภูธรภาค 5 ร่วมกับ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพะเยาร่วมกันวางแผนล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลย ทั้งสาม แล้วจับจำเลยที่ 1 ได้พร้อมเงินสด 3,300,000 บาท ที่ใช้ล่อซื้อ และจับจำเลยที่ 2 และที่ 3 ได้พร้อมยัดเมทแอมเฟตามีน 120,000 เม็ด น้ำหนัก 10,752.770 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 2,867.407 กรัม เป็นของกลาง ศาลชั้นต้นยกฟ้องโจทก์ในข้อหาร่วมกันนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเมทแอมเฟตามีนเพื่อจำหน่าย โจทก์ไม่อุทธรณ์ ข้อหานี้จึงเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 มีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมท แอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 และมีเหตุสมควรลดโทษให้แก่จำเลยที่ 2 ตาม ฎีกาของจำเลยที่ 2 หรือไม่ พิเคราะห์แล้ว จำเลยที่ 1 ฎีกาว่า จำเลยที่ 1 ไม่ได้กระทำความผิดฐาน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน นั้น จำเลยที่ 1 ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 โดยขอให้ลงโทษ สถานเบาและศาลอุทธรณ์ภาค 5 ได้วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 ร่วมกระทำความผิดฐานมีเมท แอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 245 วรรคสอง มิได้วินิจฉัยเพราะจำเลยที่ 1 อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น เมื่อ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน ข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานร่วมกันมีเมท แอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาของ ศาลชั้นต้นจึงเป็นอันถึงที่สุดตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิ ฎีกาในประเด็นดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายืน และยกฎีกาของจำเลยที่ 1

องค์คณะ

วัส ดิงสมิตร · ธีระพงศ์ จิระภาค · ถมรัตน์ เลิศไพรวิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/18303/2556>